

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/95/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912209923
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2013:6912209923.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi : 1/ N. Š.N., V.. XX.XX.XXXX, P. Č. - Q. Č.. XX a proti odporkyni 2/ D. Š.N., V.. XX.XX.XXXX, P. Č. - Q. Č.. XX zastúpených JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, Ul. J. Kráľa č. 5/A za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Ul. Važecká č. 16, IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, Ul. J. Kráľa č. 5/A o zaplatenie sumy 1 125,92 € s prísl. takto

rozhodol:

Návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal voči odporcom 1/ a 2/ zaplatenia sumy 1 125,92 € s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 933,19 € od 23.04.2011 do zaplatenia z a m i e t a .

Návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporcovi 1/ 73,75 € trov konania, odporkyni 2/ 73,75 € trov konania a vedľajšiemu účastníkovi 142,79 € trov konania na trovách právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a to právnemu zástupcovi odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka na účet číslo 2620036847/1100, vedený v Tatra banke, a.s. VS 8128312.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 02.08.2012 po jeho upresnení podaním zo dňa 19.09.2012 domáhal proti odporcom 1/ a 2/ zaplatenia sumy 1 125,92 € s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 933,19 € od 23.04.2011 do zaplatenia. Dôvodom podania návrhu bola tá skutočnosť, že odporca 1/ ako dlžník a odporkyňa 2/ ako pristupujúca dlžníčka nevrátili právnemu predchodcovi navrhovateľa úver poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 01.12.2006 .

Do konania dňa 14.09.2012 vstúpil vedľajší účastník na strane odporcov 1/ a 2/ Združenie na ochranu práv občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove.

Súd o návrhu navrhovateľa rozhodol platovým rozkazom zo dňa 26.09.2012 č. 13C/95/2012-63, proti ktorému podal odpor vedľajší účastník. V odpore uviedol, že navrhovateľom predložená dohoda o splátkovom kalendári a uznaní záväzku je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, prípadne pre osobu pristupujúcu k záväzku dlžníka.

Táto dohoda obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to predĺženie premlčacej doby formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane skryté do bodu 3 tejto dohody, hoci uznanie je upravené v bode 2 dohody. Uzavretie tejto dohody je preto v rozpore s dobrými mravmi ako aj v rozpore so zákonom na ochranu spotrebiteľa a okolností, za ktorých bola dohoda podpísaná treba hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku, ktorej sa nemôže poskytnúť súdna ochrana. Súčasne vzniesol námietku premlčania v súvislosti so žalovaným nárokom navrhovateľa, keďže z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že žalovaná pohľadávka bola splatná najneskôr dňa 12.11.2007 a návrh bol podaný na súde dňa 30.07.2012.

Navrhovateľ spolu s návrhom predložil súdu listinu označenú ako "Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku" zo dňa 01.04.2011, na základe ktorej došlo zo strany odporkyne 2/ ako osobe prístupujúcej k záväzku, k uznaniu pohľadávky voči navrhovateľovi vyplývajúcej zo zmluvy pod reg. číslom XXXXXXXXXX titulom istiny a vo výške 933,19 € a titulom príslušenstva pohľadávky a nákladov na inkasné konanie vo výške 149,37 €.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.12.2007 postúpil pôvodný veriteľ pohľadávky na navrhovateľa, pričom ich súčasťou bola aj pohľadávka proti odporcovi 1/ (príloha č. 1 k zmluve, l.č.44 spisu).

Navrhovateľ sa podaním zo dňa 04.01.2013 vyjadril k odporu podanému vedľajším účastníkom tak, že tento je podaný neoprávnenou osobou a preto je potrebné odpor odmietnuť postupom podľa ust. § 174 ods. 3 písm. c/ O.s.p.. Vyjadril sa aj k námietke premlčania žalovaného nároku vznesenej vedľajším účastníkom na strane odporcov 1/ a 2/.. Uviedol, že zo znenia ust. § 100 ods. 1 Obč. zák., vyplýva, že námietku premlčania môže účinne podať len dlžník. Vedľajší účastník nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Pokiaľ námietka premlčania bola vznesená len vedľajším účastníkom tak by súd nemal na ňu prihliadať, pretože ju uplatnila neoprávnená osoba. Poukázal na ust. § 110 ods. 1 Obč. zák., ktoré zákonné ustanovenie nevyžaduje, aby mal dlžník v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu.

Súd o podanom odpore vedľajšieho účastníka rozhodol uznesením zo dňa 18.12.2012 č. 13C/95/2012-83 tak, že odpor odmietol ako podaný neoprávnenou osobou.

Proti tomuto uzneseniu podal vedľajší účastník dňa 04.01.2013 odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 27.02.2013 č. 12 Co/26/2013-100 tak, že uznesenie tunajšieho súdu o odmietnutí odporu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Preto potom súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 28.05.2013.

Súd vykonal dokazovanie okrem výsluchu účastníkov, oboznámením sa s návrhom, zmluvou o poskytnutí flexipôžičky, s dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, s odporom vedľajšieho účastníka, so zmluvou o postúpení pohľadáv a prílohou č. 1 k tejto zmluve, s vyjadrením navrhovateľa k odporu vedľajšieho účastníka.

Na pojednávanie dňa 28.05.2013 sa neustanovil zástupca navrhovateľa, ktorý sa podaním zo dňa 27.05.2013 ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, ustanovili sa odporcovia 1/ a 2/, ich zástupca ako aj zástupca vedľajšieho účastníka.

Zástupca vedľajšieho účastníka a odporcov 1/ a 2/ na pojednávaní uviedol, že zotrúva na právnej argumentácii uvedenej v odpore proti platobnému rozkazu a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žiadal návrh zamietnuť, pretože z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že žalovaná suma bola v dôsledku výpovede zmluvy zo dňa 08.10.2007 splatná dňa 12.11.2007 a návrh došiel na súd dňa 30.07.2012 Vo vzťahu k odporkyňi 2/ žiadal návrh zamietnuť pre nedostatok jej pasívnej legitímácie v konaní, pretože z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorú podpísala len odporkyňa 2/, nevyplýva, že by táto pristúpila k záväzku odporcu 1/, preto je pochybné že, v čase podpisovania spomenutej dohody mala vedomosť o existencii konkrétneho dlhu odporcu 1/. Z uvedených dôvodov treba na túto dohodu hľadieť ako na nulitný právny úkon.

Odporcovia 1/ a 2/ na pojednávaní uviedli, že sa pripájajú k vyjadreniu svojej právnej zástupkyne.

Nahliadnutím do zmluvy o poskytnutí flexipôžičky uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom 1/ dňa 01.12.2006 súd zistil, že odporcovi 1/ bol poskytnutý úver vo výške 30 000,-Sk, ktorý sa zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 776,57 Sk s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 01.01.2007 a posledná splátka bola splatná dňa 01.12.2011. RPMN bola dohodnutá vo výške 25 %. Tento právny vzťah je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, preto súd naň s poukazom na ust. § 879j Obč. zák., aplikoval ust. § 52 a nasl. Obč. zák. a Zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o štandardnú spotrebiteľskú zmluvu, ktorej základnou črtou je, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy pred jej uzavretím. Predmetná zmluva bola uzavretá na strane veriteľa ako dodávateľa, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka ako spotrebiteľa, ktorý je fyzickou osobou a nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

Nahliadnutím do dohody a splátkach dlhu a uznaní záväzku zo dňa 01.04.2011 súd zistil, že táto dohoda bola uzavretá medzi navrhovateľom a odporkyňou 2/ ako osobou pristupujúcou k záväzku odporcu 1/ zo zmluvy uzavretej s pôvodným veriteľom VÚB, a.s. pod reg. číslom, resp. číslom zákazníka XXXXXXXXXX. Z ust. § 533 Obč. zák., vyplýva, že k právne účinnému pristúpeniu k záväzku dlžníka sa vyžaduje, aby sa tretia osoba písomne dohodla s veriteľom, že splní za dlžníka jeho záväzok, čím sa stáva dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi. V danom prípade je odporkyňa 2/ v bode 1.3 dohody označená ako osoba pristupujúca k záväzku, ktorá v bode 2.1 dohody uznala čo do dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi VÚB, a.s zo zmluvy reg. číslo, resp. číslo zákazníka 6029344621 a tento záväzok sa v bode 3.1 dohody zaviazala splácať v splátkach po 30- € mesačne splatných vždy do 22.dňa v mesiaci, s dátumom splatnosti prvej splátky 22.04.2011. Keďže obsahom tejto dohody nie je vyhlásenie odporkyne 2/, (resp. dohoda s veriteľom) o tom, že splní za dlžníka jeho záväzok, ktorá musí byť urobená v písomnej forme, ale iba vyhlásenie o tom, že uznáva záväzok, súd musí konštatovať, že u odporkyne 2/ nedošlo k právne účinnému pristúpeniu k záväzku odporcu 1/, preto aj vyhlásenie odporkyne 2/ o tom, že uznáva v dohode špecifikovaný záväzok je právne irelevantné a celý právny úkon - dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je nulitným právnym úkonom, s ktorým nie sú spojené žiadne právne účinky. Je potrebné poukázať aj na to, že uznanie podpísané odporkyňou 2/ je jednostranným právnym úkonom podľa § 558 Občianskeho zákonníka, zatiaľ čo ustanovenie § 533 Občianskeho zákonníka predpokladá uzavretie dohody ako dvojstranného právneho úkonu.

Preto potom súd návrh voči odporkyni 2/ pre nedostatok jej pasívnej legitímácie v konaní zamietol.

Keďže v konaní bola vedľajším účastníkom na strane odporcov 1/ a 2/ vznesená námietka premlčania žalovaného nároku, súd sa ňou musel zaoberať. K tejto námietke súd vzhľadom na právny názor prezentovaný odvolacím súdom v jeho uznesení zo dňa 27.02.2013 č. 12Co/26/2013-100 uvádza, že vedľajší účastník na strane odporcov má právo vzniesť námietku premlčania, ak tak robí v rámci procesného úkonu, ktorý mu prináleží z titulu jeho procesného postavenia v konaní. Ak by sa vedľajší účastník na strane odporcov nemohol pri realizácii svojich procesných práv vyjadrovať aj k hmotnoprávnym inštitútom (premlčaniu), bol by jeho účel vstupu do konania (pomoc, podpora odporcov), zmarený. Tu súd konštatuje aj to, že z procesných predpisov síce vyplýva, že odpor proti platobnému rozkazu môže podať len odporca, ale s poukazom na potrebu zvýšenej ochrany priemerného spotrebiteľa a naplnenie čl. 6 Smernice Rady č. 93/13 EHS, ktorý predstavuje kogentné pravidlo európskeho práva, súd neprihliada na také procesné pravidlo vnútroštátneho práva, ktoré bráni naplneniu zmyslu ochrany práv spotrebiteľa. Preto potom súd mal za to, že pre naplnenie zmyslu účinnej ochrany práv spotrebiteľa - odporcov vedľajší účastník, ktorý v konaní vystupuje na ich strane, pomáha im, a jeho úkon je odporcom na prospech, má právo podať odpor proti platobnému rozkazu, najmä, keď v danom prípade vstúpil do konania ešte pred vydaním platobného rozkazu a odpor podal v čase, keď aj samotní odporcovia mohli v konaní podať odpor proti platobnému rozkazu. Pričom navyše aj samotní odporcovia na pojednávaní uviedli, že súhlasia s odporom, ktorý v ich záujme podal vedľajší účastník.

Vykonaným dokazovaním o to oboznámením sa s prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok súd zistil, že žalovaná pohľadávka tak, ako bola špecifikovaná právnym predchodcom navrhovateľa ku dňu jej postúpenia na navrhovateľa bola v dôsledku danej výpovede, splatná dňa 12.11.2007, pričom táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná. Keďže súd už vyššie konštatoval, že vedľajší účastník má právo vzniesť námietku premlčania, dospel k záveru, že námietka premlčania je dôvodná, pretože návrh došiel na súd dňa 30.07.2012 t.j. po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby počítanej od splatnosti celého zvyšku úveru, ku ktorej došlo v dôsledku výpovede zmluvy zo dňa 08.10.2007, ktorá skutočnosť vyplýva aj z bodu III návrhu. Preto potom súd nemohol právo vyplývajúce

zo žalovanej pohľadávky priznať a návrh aj voči odporcovi 1/ zamietol (voči odporkyni 2/ návrh zamietol pre nedostatok jej pasívnej legitímácie, čo je zdôvodnené vyššie).

Zástupca vedľajšieho účastníka v odpore zo dňa 19.10.2012 tiež žiadal, aby súd prerušil konanie podľa § 109 ods. 1, písm. c) O.s.p. a požiadal Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke.

Súd tento návrh vedľajšieho účastníka zamietol.

Systém prejudiciálneho konania je základným mechanizmom práva Európskej únie, ktorého účelom je poskytnúť vnútroštátnym súdom prostriedok pre zabezpečenie jednotného výkladu a uplatňovanie práva Európskej únie v každom členskom štáte. Súdny dvor Európskeho spoločenstva má právomoc vydať prejudiciálne rozhodnutie o výklade práva Európskej únie a o platnosti aktov sekundárneho práva. Táto všeobecná právomoc je mu daná článkom 234 Zmluvy ES a v niektorých presne vymedzených prípadoch aj inými predpismi. Úlohou Súdneho dvora v rámci prejudiciálneho konania je poskytnúť výklad práva spoločenstva alebo rozhodnúť o jeho platnosti a nie uplatňovať toto právo na skutkový stav v konaní vo veci samej, pretože toto je úlohou vnútroštátneho súdu. Súdnemu dvoru neprislúcha rozhodovať o skutkových otázkach prejednávaných vo veci samej a ani rozhodovať o rozdielnych názoroch na výklad alebo uplatnenie vnútroštátnych právnych predpisov. Každý dotknutý súd má možnosť položiť Súdnemu dvoru otázku ohľadne výkladu normy práva spoločenstva, ak to považuje za potrebné pre rozhodnutie sporu, o ktorom koná. Súd, proti

rozhodnutiam ktorého nie je možné podať opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je v zásade povinný položiť takúto otázku Súdnemu dvoru s výnimkou prípadov, ak v danej oblasti už existuje judikatúra (a prípadné nové okolnosti nevyvolávajú skutočné pochybnosti o možnosti uplatniť túto judikatúru), alebo ak sa správny spôsob výkladu práva spoločenstva javí byť úplne jednoznačným.

Podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania v konaní pred vnútroštátnym súdom môže byť užitočné v prípade, ak ide o novú otázku výkladu, s ktorou sa spája všeobecný záujem na jednotnom uplatňovaní práva spoločenstva v celej únii, alebo ak sa existujúca judikatúra javí byť neuplatniteľnou na nový skutkový stav. Je úlohou vnútroštátneho súdu vysvetliť, prečo je požadovaný výklad potrebný pre jeho rozhodnutie. Otázku, ktorú vedľajší účastník navrhuje predložiť Súdnemu dvoru EÚ a za tým účelom prerušiť konanie, je však takou otázkou, ktorá smeruje k zodpovedaniu ako uplatňovať vnútroštátne právo na zistený skutkový stav. Toto je však výlučne vecou vnútroštátnych súdov. V súdnej veci teda nevznikla potreba stanoviť hranice aplikovateľnosti únieového práva.

Podľa ust. § 100 ods. 1 Obč. zák., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 101 Obč. zák., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 111 Obč. zák., zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa ust. § 497 Obch. zák., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník za zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 52 Obč. zák., (účinného od 01.01.2008), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 879j Obč. zák., ustanoveniami tohto zákona (Občianskeho zákonníka v znení Zák. č. 568/2007 Z.z.) sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1.januárom 2008, vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 01. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa ust. § 2 písm. a/ Zák. č. 258/2001 Z.z., účinného v čase existencie úverovej zmluvy sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b/ Zák. č. 258/2001 Z.z., účinného v čase existencie úverovej zmluvy sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 533 Obč. zák., kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

O náhrade trov konania odporcov 1/ a 2/ ako aj vedľajšieho účastníka, ktorí podali v zmysle ust. § 151 ods. 1 O.s.p. návrh na náhradu trov konania, súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., pretože odporcovia 1/ a 2/ ako aj vedľajší účastník boli v konaní úspešní v plnom rozsahu. Uplatnené a vyčíslené trovy predstavujú:

- odmenu za prevzatie a prípravu zastúpenia 3 krát 30,70 € + 3 krát 2,54 € režijný paušál (úkon vykonaný pre odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka),

- odmenu za podanie odporu zo dňa 19.10.2012 1 krát 61,41 € + 7,63 € režijný paušál (úkon vykonaný len pre vedľajšieho účastníka),

- odmena za účasť na pojednávaní dňa 28.05.2013 3 krát 30,70 € + 3 krát 2,60 € režijný paušál (úkon vykonaný pre odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka),

- 1/2 náhrady cestovných výdavkov na pojednávanie z Lučenca do Rimavskej Soboty a späť osobným motorovým vozidlom zn. VW Golf ev.č. LC 834 AO, pri počte prejazdených 60 km, cene PHM 1,479 €/ liter, priemernej spotrebe 7l/100km a základnej náhrade vo výške 0,183 €, vo výške 8,60 € (z dôvodu účasti v ten istý deň na dvoch pojednávaniach), z toho 1/3 predstavuje 2,86 € (zastupovanie 3 osôb),

- ? náhrady za stratu času dňa 28.05.2013 vo výške 13,02 € (z dôvodu účasti v ten istý deň na dvoch pojednávaniach), z toho 1/3 predstavuje 4,34 € (zastupovanie 3 osôb). Z celkom uplatnenej a vyčíslenej sumy trov právneho zastúpenia patrí odporcovi 1/ časť vo výške 77, 75 €, odporkyni 2/ časť vo výške 73,75 € a vedľajšiemu účastníkovi časť vo výške 142,79 €.

Vzhľadom na to, že advokát JUDr. Andrej Cifra zastupoval obidvoch odporcov ako aj vedľajšieho účastníka súd pri priznávaní odmeny za jeden úkon právnej služby u každého odporcu ako aj u vedľajšieho účastníka postupoval podľa ust. § 13 ods. 2 Vyhl.č. 655/2004 Z.z.a znížil túto odmenu na 50% u každého odporcu a vedľajšieho účastníka, preto potom odmena za jeden úkon u každého z nich predstavovala sumu 30,70 € . Pokiaľ ide o uplatnený režijný paušál súd priznal každému z odporcov a vedľajšiemu účastníkovi 1/3 z uplatneného režijného paušálu. Len pre úplnosť súd poznamenáva, že JUDr. Cifra si za úkon prevzatie a príprava zastúpenia ohľadne odporcov 1/ a 2/ uplatnil režijný paušál vo výške 7,63 €, tj. v nižšej výške ako by mu správne patrila, preto tento paušál súd priznal v uplatnenej výške.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p., v spojitosti s ust. § 149 ods. 1 O.s.p., je navrhovateľ povinný prisúdenú náhradu trov konania zaplatiť do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a to právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka a odporcov 1/ a 2/.

Preto potom súd nemohol právo vyplývajúce zo žalovanej pohľadávky priznať a návrh aj voči odporcovi 1/ zamietol (voči odporkyni 2/ návrh zamietol pre nedostatok jej pasívnej legitímácie, čo je zdôvodnené vyššie).

Zástupca vedľajšieho účastníka v odpore zo dňa 19.10.2012 tiež žiadal, aby súd prerušil konanie podľa § 109 ods. 1, písm. c) O.s.p. a požiadal Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde v Rimavskej Soboty, v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch exemplároch.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované a predložené v potrebnom počte rovnopisov tak, aby každý z účastníkov konania dostal jeden rovnopis a jeden rovnopis zostal na súde.

V odvolaní sa musí takisto uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§

205a O.s.p.) alebo rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak navrhovateľ dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.